

N:o 146.

Af herr **G. Andersson** i Himmelsby, *om ändring i gällande bestämmelser rörande stämpelafgift å lagfartsprotokoll.*

Bland de utgifter, som i enlighet med nu gällande författningar åligga arfvingar i dödsbo, torde de för lagfarts erhållande å ärfd fastighet vara bland dem, som trycka mycket ojemnt och äfven mången gång ganska hårdt, i synnerhet om arftagarne äro många och arfslotten, å hvilken lagfartshandlingen måste lösas, mycket liten. Visserligen föreskrifves i kongl. förordningen af den 24 september 1886 och kongl. kungörelsen af den 17 oktober 1887 angående lagfart och fång till fast egendom, som genom giftorätt eller arf tillfallit efterlevande maka och barn, att lagfartshandlingen skall vara fri från stämpel, då taxeringsvärdet å fastigheten i dess helhet icke uppgår till 1,000 kronor. Men icke desto mindre kunna lagfartskostnaderna uppgå till 10 å 15 procent af den fastighetslotts värde, hvarå lagfart erhållits, om t. ex. den fastighetslott, hvarå lagfart sökes, är taxerad till något öfver 1,000 kronor samt in-tecknad för halfva taxeringsvärdet eller mera, och arftagarne äro t. ex. 10, så kunna sådana fall inträffa, som ofvan nämnts, och att ett sådant förhållande icke är rättvist och billigt, torde för hvar och en vara klart, och att således ändring uti lagstiftningen i detta afseende är af behovet påkallad. Men då en ändring i det syfte, att alla arftagarne i en fastighetslott skulle å densamma kunna erhålla gemensam fasta, hvarigenom protokollslösen skulle blifva mycket billigare, och således utgifterna för lagfarts erhållande betydligt minskas, möjligen möter allt för stora svårigheter, såväl i afseende på anteckningarne i fastighetsboken som i öfrigt för reda och ordnings

hållande i dessa viktiga angelägenheter, torde den utvägen, för att kunna åstadkomma en välbehöflig nedsättning i dessa mången gång i jmförelse med arfslottens värde allt för stora utgifter, icke kunna beträdas.

Men då jag anser att något i berörda afseende behöfver göras, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring i kongl. förordningen af den 24 september 1886 samt kongl. kungörelsen af den 17 oktober 1887 angående lagfart å fång till fast egendom genom gifto- rätt eller arf, att der förekommande orden »der taxerings- värdet i dess helhet icke uppgår till 1,000 kronor» måtte utbytas mot orden: der taxeringsvärdet å hvarje fastighetslott icke uppgår till 1,000 kronor.

Stockholm den 29 januari 1891.

Gustaf Anderson.

I denna motion instämmer

Oscar Larsson.
